

ΕΤΟΣ 55ον

11 Φεβρουαρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (2802)

ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΦΡΟΝΗΜΑ

Τό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ἔχει ἀφορμή τήν ἑορτή τοῦ ἐκλεκτοῦ ἱερέως τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος. Καί αὐτό γιατί ὁ θεῖος Παῦλος στή Β΄ Ἐπιστολή του πρὸς τόν μαθητή του Τιμόθεο ὑπογραμμίζει τήν ἀξία καί τή σημασία τοῦ χριστιανικοῦ ἀγώνα. Ὁ ἅγιος Χαράλαμπος ὑπῆρξε ἥρωικός ἀγωνιστής καί ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ στά τέλη τοῦ β΄ αἰώνα. Ἰεράτευσε πολλὰ χρόνια στή Μαγνησία τῆς Μ. Ἀσίας καί τόσο εἶχε ἐγκολληθεῖ τά παύλεια μνηύματα γιά τό ἀγωνιστικό φρόνημα, ὥστε νά προσφέρει τή ζωή του στόν βωμό τῆς πίστεως. Νουθετεῖ, λοιπόν, ὁ Παῦλος: «Σύ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Τιμ. 2, 3). Καί παραθέτει τρεῖς ὄψεις τοῦ ἀγωνιστικοῦ ἰδεώδους: μία ἀπό τόν στρατιωτικό βίο – «οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ» (στ. 4)· ἄλλη ἀπό τόν ἀθλητικό στίβο – «ἐάν δέ καί ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐάν μή νομίμως ἀθλήσῃ» (στ. 5)· καί μία τρίτη ἀπό τόν γεωργικό βίο – «τόν κοπιῶντα γεωργόν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν» (στ. 6).

Τό νόημα τοῦ χριστιανικοῦ ἀγώνα

Ὁ πνευματικός ἀγώνας τοῦ χριστιανοῦ δέν εἶναι χωρίς νόημα καί σκοπό. Κι αὐτό γιατί ὁ ἀγώνας εἶναι τό ἀντίδοτο γιά νά μήν ἀπομακρυνθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν Θεό, τό φάρμακο γιά τήν ἐπούλωση τῶν τραυμάτων πού ἐπιφέρει ἡ ἁμαρτία. Ὁ ἀγώνας μάλιστα δέν ἐκφράζει ἀρνητική στάση ἀπέναντι στή ζωή. Ἀποτελεῖ στοιχεῖο ἀναφορᾶς γιά μιᾶ βαθύτερη καί οὐσιαστικότερη συμμετοχή στό πνεῦμα τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Τόν ἀγώνα αὐτό στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ὁ ἀπ. Παῦλος δέν τόν ζητᾶ μόνον ἀπό τόν Τιμόθεο. Τόν ζητᾶ ἀπό τόν καθένα μας. Καί ἔχει τό δικαίωμα αὐτό, γιατί ὁ ἴδιος σ' ὄλη του τή ζωή ἔζησε ἀγωνιζόμενος, παλεύοντας συνεχῶς τίς ποικίλες μεθοδεύσεις τοῦ πονηροῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)

Ἄγωνιστές καί ἀθλητές τοῦ Χριστοῦ

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἀήκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καί ἑτέρους διδάξει. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατεούμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσῃ ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καί ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἄγωνίστηκε τόσο πολὺ, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ πῆγει: «τόν ἀγῶνα τόν καλὸν ἠγωνισμαί, τόν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστην τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος» (Β΄ Τιμ. 4,7-8). Ὁ Μ. Βασίλειος ὑπογραμμίζει σχετικά, ὅτι αὐτόν τόν πνευματικὸ μας ἀγῶνα πρέπει νὰ τόν θεωροῦμε «πάντων ἀγῶνων μέγιστον».

Τρόπος ζωῆς

Ὁ χριστιανικὸς ἀγῶνας δὲν εἶναι μιά θεωρία, ἕνας κενὸς λόγος καί ἕνα συνηθισμένο παράγγελμα. Εἶναι ἔκφραση καί παλμὸς ζωῆς. Ὁ ἀγῶνας τοῦ χριστιανοῦ εἶναι μιά ἀδιάκοπη προσπάθεια, μιά γυμνασία καί ἄσκηση μέ κακοπάθεια καί θυσία γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἁμαρτωλῆς καταστάσεως καί τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὴ δουλεία τῶν παθῶν. Ὁ ἀγῶνας εἶναι ἰσόβιος καί ἀπαιτεῖ διαρκὴ ἀπάρνηση καί συνεχὴ ὑπέρβαση. Ὁ ἅγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης ὀνόμασε ἕνα ἀπὸ τὰ κυριότερα ἔργα του «Ἀόρατος Πόλεμος», θέλοντας νὰ δείξει τὴν ἀγωνιστικὴ πλευρὰ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι σὸ Προοίμιο τοῦ ἔργου του σημειώνει: «ὄλοι οἱ χριστιανοὶ εἶναι στρατιῶτες καί ἀρχιστράτηγος τούτων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, στάδιον δὲ καί πολεμίστρα ἡ ἴδια μας ἡ καρδιά καί καιρὸς τοῦ πολέμου ὄλη μας ἡ ζωὴ». Στους δύσκολους καιροὺς πού ζοῦμε, ὅπου ἐπικρατοῦν τὰ μεθυστικὰ συνθήματα τῆς ὑποφροσύνης, τῆς σαρκολητρίας καί τῆς βουλημίας τῶν αἰσθήσεων, τὸ χρέος τοῦ ἀγῶνα προβάλλει ἐπιτακτικὸ γιὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς τελείωσης.

Ἄρχιμ. Χ.Π.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου, Τιμόθεε, νά δυναμώνεσαι μέ τήν χάριν πού ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἐκεῖνα πού ἄκουσες ἀπό ἐμέ ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, αὐτά νά ἐμπιστευθῆς εἰς πιστούς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι θά εἶναι ἱκανοί νά διδάξουν καί ἄλλους. Σὺ λοιπόν, κακοπάθησε σάν καλός στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανείς πού ὑπηρετεῖ εἰς τόν στρατόν δέν ἐμπλέκεται εἰς βιοτικές ὑποθέσεις, διὰ νά γίνῃ ἀρεστός εἰς ἐκεῖνον πού τόν ἐπεστράτευσεν. Καί ἐάν κανείς μετέχῃ εἰς ἀγῶνας, δέν στεφανώνεται, ἐάν δέν ἔχῃ ἀγωνισθῆ σύμφωνα πρός τοὺς κανόνas. Ὁ γεωργός πού κοπιάζει, πρέπει πρῶτος νά παίρῃ μέρος ἀπό τοὺς καρπούς. Κατάλαβε αὐτά πού λέγω. Εἶθε ὁ Κύριος νά σοῦ δίνη σύνεσιν εἰς ὅλα. Ἐνθυμοῦ τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀναστημένον ἀπό τοὺς νεκρούς, καταγόμενον ἀπό τόν Δαυῖδ, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιον πού κηρύττω, διὰ τό ὅποιον κακοπαθῶ ἀλυσσοδεμένος σάν κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι δεμένος. Διὰ τοῦτο τά ὑπομένω ὅλα πρός χάριν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, διὰ νά τύχουν καί αὐτοὶ τῆς σωτηρίας πού προέρχεται ἀπό τόν Χριστόν Ἰησοῦν μέ δόξαν αἰώνιον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

ΓΙΑΤΙ ΝΗΣΤΕΥΟΥΜΕ;

Ὅλη μας ἡ πνευματική ζωὴ στοχεύει στὸν καθαρισμό τοῦ ἑαυτοῦ μας ἀπὸ τὸν ἐγωκεντρισμό καὶ στὴν κοινωνία μέ τὸν Πατέρα καί μέ τὸν Υἱό Του Ἰησοῦ Χριστό (Α΄ Ἰω. 1, 3). Ἐπιχειροῦμε νά κάνουμε τό «ἴδιον θέλημά» μας νά ὑποχωρήσῃ· προσπαθοῦμε νά δώσουμε μικρότερη προσοχὴ σὸ τί θέλουμε ἐμεῖς καί μεγαλύτερη σὸ τί θέλει ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς. Καί αὐτό μας τὸν ἀγῶνα τὸν ξεκινᾶμε ἀπὸ πολὺ ἀπλά καί βασικά πράγματα: πρωτίστως ἀπὸ τὰ ὑλικά – γι' αὐτό νηστεύουμε. Κι ὅσο νηστεύουμε (ἀλλά καί ἀσκούμαστε πνευματικά μέ τήν προσευχὴ καί τὴ μελέτη τῆς Κ.Δ.) τόσο χάνει ἔδαφος στὴν καρδιά μας ἡ λατρεία τοῦ ἐγῶ μας καί κερδίζει ἡ λατρεία τοῦ Χριστοῦ.

11 Φεβρουαρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316), Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάσσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1 - 10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 31-46.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Φεβρουαρίου, Τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 – ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ς΄ 14-21.

ΘΕΜΑΤΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ: Η ΧΑΡΑ ΚΑΙ Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΤΗΣ ΤΟΠΟΣ

Πολλοί κατηγορούν τούς χριστιανούς ότι αρνούνται τη χαρά, είναι άνικανοί να εύχαριστηθούν τη ζωή, κρύβονται πίσω από στείρους δογματισμούς που στραγγαλίζουν τό κέφι και τόν αυθορμητισμό τών νέων ανθρώπων. Είναι όμως τόσο άδικη μιὰ τέτοια κρίση! Γιατί κι αν ακόμα κάποιοι χριστιανοί στεροούνται του αγαθού της χαρᾶς, δέν σημαίνει πώς αυτό είναι πού θέλει και ὁ Χριστιανισμός γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ Χριστός ἦρθε ὄχι ἀπλῶς νά προσφέρει χαρά, ἀλλά πλησμονή χαρᾶς! Κι αν κάποιες φορές φαίνεται οἱ χριστιανοί νά στέκουν ἐπιφυλακτικά ἀπέναντι στοῦ «ξεφάντωμα» (π.χ. τοῦ καρναβαλιοῦ τών ἡμερῶν μας) δέν τό κάνουν γιά νά ἐνοχοποιήσουν τή χαρά, ἀλλά γιά νά τονίσουν πώς ἡ ἀληθινή χαρά ἐνδέχεται νά σακατεύεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος τήν πλησιάζει μέ τή διάθεση τῆς ἔκστασης, τῆς τάσης νά ξεφύγει ἀπό τά ὄρια τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀκεραιότητας. Ὁ τόπος τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς εἶναι ὁ ἐσώτερος τόπος τῆς καρδιάς. Ὁ δρόμος τῆς ἔκστασης εἶναι δρόμος ἔκπτωσης.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ, ἐπιμέλεια Πρωτοπρ. Ἡλία Μαρκαντώνη καί Εὐαγγ. Γ. Καρακοβούνη, σχῆμα 12X17 ἑκατ., σσ. 368.

Μέ σκοπό νά προσφέρει στούς πιστούς «τόν πιό ἀσφαλή ὁδηγό στή λειτουργική καί τήν ἰδιωτική προσευχή τών χριστιανῶν στίς καθημερινές πρὸς τόν Κύριο ἐντεύξεις τους», ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐξέδωσε τό «Προσευχητάριον» αὐτό. Τό περιεχόμενό του ἀπαρτίζεται ἀπό 4 μέρη: Τό «Ἀνθολόγιο προσευχῶν», τίς «Ἱερές Ἀκοιουθίες», τοὺς «Παρακλητικούς καί Ἱκετηρίους Κανόνες» καί τό «Πληροφοριακό παράρτημα» (μνηρολόγιο, πασχάλια, νηστείες). Σέ δίχρωμη ἐκτύπωση, μέ χρυσοδέτη βιβλιοδεσία.

Ἀκούστε στό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 89,5 FM**

«**ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ**» Μέ τήν Ἀδαμαντία

Μπούρτζινου. Ἀπό Δευτέρα ἕως Παρασκευῆ 14.00 – 15.00 μ.μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«**ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ**», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «**ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ**» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm